

automobilerne fra den nærmeste Destruktionsanstalt, og saa skal ens gode, vel-tjente Hest udnyttes til en god Indtægt for denne Destruktionsanstalts Indehaver, medens kun Huden erstattes. Dette mener jeg er ganske forkasteligt. Man maa selvfølgelig have Lov til, hvis man har saa meget tilovers for et saadant veltjent Dyr, at grave det ned i Jorden og dermed lade dets Saga være ude. Jeg skal nævne et andet Eksempel. Man maa ifølge dette Lovforslag heller ikke, hvis en gammel Ged kreperer ude paa den jyske Hede, grave den i Jorden. Man skal sende Bud til den nærmeste Destruktionsanstalt, at der ligger en Ged derude, som er kreperet, om de vil behage at komme og hente den. Nu gad jeg nok se et Lastautomobil eller et almindeligt Køretøj køre ud paa den jyske Hede for at hente en Ged, som i det højeste kan indbringe 2—3 Kr., medens det koster 30—40 Kr. at faa den transporteret til Destruktionsanstalten. Jeg finder en saadan Bestemmelse ganske meningsløs, idet det selvfølgelig samfundsmæssig set er betydelig mere fordelagtigt at grave Dyret ned i Jorden og lade Vognen blive paa Destruktionsanstalten og ikke køre sig mere om det. Eller jeg vil sige, der ligger en Kalv ret langt borte fra Destruktionsanstalten. Den er ikke nyfødt, altsaa maa man ikke grave den i Jorden, men den er heller ikke saa gammel, at den er noget videre værd. Alligevel skal man sende Meddelelse til Destruktionsanstalten om, at der ligger et saadant Kadaver, om de vil komme og hente det. Det vil være mere naturligt, i Stedet for at paadrage Destruktionsanstalten en betydelig Udgift, at lade vedkommende afhvide sin Kalv, sælge Huden og koge Kalven af og bruge den til Hønsfoder. Det er jo ikke saaledes, som det ærede Medlem fra Aarhus (Simonsen) mente, at vi paa Landet ønsker at koge vorre Svin til Hønsfoder. Jeg tvivler om, at det ærede Medlem har bevæget sig paa Landet gennem saa mange Aar og er saa kendt med landlige Forhold, som han sagde, naar han overhovedet kan udtale, at man vil koge sine Svin til Hønsfoder. Nej, dem afkoger vi til Sæbe, det er Kalvene, vi koger til Hønsfoder, og det bliver ikke, som det ærede Medlem mente, kun et godt Hønsfoder, naar det har gennemgaaet en bestemt Proces paa en Destruktionsanstalt og fremstilles i Pulverform. Nej, det er et ganske fortræffeligt og glimrende Hønsfoder, naar man tager det op af Gryden, hvori det er kogt, og serverer

det i kold Tilstand for Hønsene. Man faar ikke alene rigelig Ægglægning, men særdeles velsmagende Æg efter dette Foder. Jeg vil meget anbefale det ærede Medlem, hvis han har Hønseri hjemme, at gøre Forsøg i den Retning; han vil sikkert blive meget forbavset over Resultatet.

Der kunde være meget andet at sige om § 1, men jeg skal lade det ligge og kun gøre nogle ganske korte Bemærkninger om § 2. Der er i § 2 Tale om Nødslagtning. Jeg spørger: Hvad er Nødslagtning? Det er et meget vagt Begreb; om man, naar man har slaaet et Kreatur ned eller slagtet det, kan bruge Betegnelsen Nødslagtning derom, er meget usikkert. I mange Tilfælde vilde det være ganske forkert, om man lod et saadant Tilfælde komme ind under denne Lovs Bestemmelser. Hvis f. Eks. en Mand holder en Fedestald og har et meget kostbart, velfedet Dyr staaende, som maaske repræsenterer en Værdi af 1 000 à 1 200 Kr., og Dyret pludselig faar Trommesyge eller faar en Roe i Halsen, eller der paa anden Maade kommer et eller andet til, som bevirker, at han staaar overfor den Risiko at miste Dyret i Løbet af en Time, saa det hurtigst muligt maa slagtes, er det saa en Nødslagtning? Ja, det er det faktisk, thi man har slagtet Dyret, fordi man var bange for at miste det. Skal da nu dette Dyr, som maaske har ladet sig slagte ganske fortrinligt og i Virkeligheden er første classes Kød og vilde blive stemplet som saadant, dersom det var blevet slagtet i et offentligt Slagtehus, være underkastet Lovens Bestemmelse, hvorved den vedkommende kommer til at lide et betydeligt Tab? Det vilde være ganske meningsløst, om man paa dette Omraade vil lovgive paa den Maade, at man ikke værger sig imod, at slige Misforstaaelser kan finde Sted. Der staaar ganske vist: „medmindre en Dyrlæge efter Regler, udfærdigede af Landbrugsministeriet, stempler Kødet som anvendeligt til Menneskeføde“. Men hvad er det for Regler, som Landbrugsministeriet agter at udfærdige i den Anledning? Det kan være ganske forkerte Regler. Naar man ser Landbrugsministeren fremsætte et Lovforslag som dette, faar man ikke rigtig Tillid til de forskellige Foranstaltninger, Landbrugsministeriet vil træffe til at føre Loven ud i Livet.

I § 3 staaar der nogle Bestemmelser om det Tilfælde, at et Dyr er obduceret. Under almindelige Forhold maa man ikke hjemme afhvide et Kreatur, som er kreperet, det skal indsendes til Destruktions-